

Пряма мова

Пригадуємо

- Познач правильні твердження.

Пряма мова – це точно відтворене висловлення певної особи, передане від її імені.

На письмі пряму мову завжди беремо в лапки.

Перше слово прямої мови пишемо в лапках з малої літери.

Якщо слова автора стоять перед прямою мовою, то після них ставимо тире.

Слова автора після прямої мови пишемо з великої літери.

Орфографічна хвилинка

- Встав пропущені одну або дві літери.

Бе аконня, ві іл, за ишки, во 'єднання,
спи ий, па я, здорове ий, нерівня ий,
благослове ий, бо ан.

Тестові завдання

1. У якому реченні з прямою мовою правильно розставлено розділові знаки?

М. Рильський писав — «Не бійтесь заглядати у словник».

М. Рильський писав: Не бійтесь заглядати у словник.

М. Рильський писав — Не бійтесь заглядати у словник.

М. Рильський писав: «Не бійтесь заглядати у словник».

2. Яке речення з прямою мовою оформлено правильно?

«Яка краса!» — Вигукнула мати.

Яка краса! — вигукнула мати.

«Яка краса!» — вигукнула мати.

«Яка краса!» : вигукнула мати.

Встанови відповідність

- Установи відповідність між реченнями з прямою мовою та їх схемами (розділові знаки пропущено).

Сон-трава каже Я — щоб дитині добре спалося (В. Голобородько).	«П! — а,— п!»
Хто ви, звідки ви тут узялись? шептала Мальва-Соломія материнською мовою (Р. Іваничук).	А: «П».
Географ Географович довго і терпляче жде, а потім з легким докором каже Е-е-е, не знаєш і на наступному уроці знову викликає Федю (Д. Ткач).	«П?» — а.
Пане Павле, а, пане Павле! гукнули парубки, ходім з нами скарбу шукати! (О. Стороженко).	А: «П»,— а.